

(1) שופטים ב: כ נִסְרַצְף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר זְעֹן אֲשֶׁר עָבְרוּ הַגִּזְי הַזֶּה אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִנִּיתִי אֶת־אֲבוֹתְכֶם וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי:
גַּם־אֲנִי לֹא אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ אִישׁ מִפְּנֵיהֶם מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־עָנְבּ יְהוֹשֻׁעַ וַיָּמָת:
כב: לְמַעַן נִסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל הַשְּׂמָרִים הֵם אֶת־דְּרֹךְ יְהוָה לְלַכֵּת בָּם כַּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֲבוֹתְכֶם אִם־לֹא:
וַיִּנַּח יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לְבִלְתִּי הוֹרִישָׁם מִהָר וְלֹא נָתַנְם בְּיַד־יְהוֹשֻׁעַ: {פ}
שופטים ג: א
וְאֵלֶּה הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הֵגִים יְהוָה לְנִסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אֶת כָּל־מַלְחָמוֹת כְּנָעַן:

(2) רמב"ן תורת האדם: שער הגמול

מדה זו מדת הטובה היא, אינה מדת נקמה ופורענות, שהוא מנסה מי שגלוי לפניו שימצא שלם באותו נסיון כדי להרבות לו שכרשאמרנו, ולפיכך נתנסה אברהם כדי שיהא מקבל עבודה זו החמורה ויהא שכרו קיים לעולם ...
מדה הזו נהג הקב"ה עם ישראל בכניסתן לארץ, הם חטאו ולא רצו להוריש יושבי הארץ, שנאמר שופטים ב' ו' אתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתוצון ולא שמעתם בקולי מה זאת עשיתם, וכתוב גם אני לא אוסיף ע וד להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת למען נסות בם את ישראל השומרים הם את דרך ה' ללכת בם, וכתוב ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות ה', הם חטאו ולא הורישו אותם וכרתו להם ברית, והוא רצה לעשות עמהם נס להיות איש אחד מהם רודף אלף כאשר בתחלה, ונתנסו בדבר ונכשלו, והנסיון הזה לא בחפצו של הקב"ה נעשה, אלא הוא עומ ד ומצוה להם להורישם והם לא שמעו

(3) מסילת ישרים חובת האדם בעולמו

והנה שמו הקדוש ברוך הוא לאדם במקום שרבים בו המרחיקים אותו ממנו יתברך, והם הם התאוות החמריות אשר אם ימשך אחריהן הנה הוא מתרחק והולך מן הטוב האמיתי, ונמצא שהוא מושם באמת בתוך המלחמה הח זקה, כי כל עניני העולם בין לטוב למוטב (לרע) הנה הם נסיונות לאדם, העוני מצד אחד והעושר מצד אחד כענין שאמר שלמה משלי ל': פן אשב ע וכחשתי ואמרת מי ה', ופן אורש וגנבתי וכו'. השלוה מצד אחד והיסורין מצד אחד, עד שנמצאת המלחמה אליו פנים ו אחור